

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ และให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน ในส่วนที่เกี่ยวกับวีดิทัศน์ให้บังคับใช้ต่อไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า สื่อที่ถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปแบบของการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียง ให้เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆได้ในลักษณะต่อเนื่องกัน แต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์

“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์มากระทำให้ปรากฏภาพ หรือภาพและเสียงด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการถ่ายทอดด้วย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สื่อที่ใช้ในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ แล้วแต่กรณี

“โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(๑) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์

(๒) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทโดยคณะกรรมการแล้ว

“สภา” หมายความว่า สภาภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัตินี้

“กรรมการสภา” หมายความว่า กรรมการสภาภาพยนตร์ตามหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการพิจารณาภาพยนตร์

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับเจ็ดหรือเทียบเท่า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
สภาภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีสภาภาพยนตร์แห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้ประกอบด้วย กรรมการซึ่งได้รับการเลือกจากผู้ประกอบอาชีพในสมาคมที่เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์สมาคมละ 1 คน จำนวน 12 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสามคน

การเลือกกรรมการจากผู้ประกอบอาชีพในแต่ละสมาคมตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภา

ให้กรรมการซึ่งได้รับการเลือกตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์หรือการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์

มาตรา ๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๘ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งมาจากการเลือกจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
- (๔) สภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะมีเหตุที่มีความประพฤติในทางเสื่อมเสียต่อการปฏิบัติหน้าที่
- (๕) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๗

เมื่อกรรมการซึ่งได้รับเลือกจากสมาคมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวาระหนึ่งให้บุคคลในสมาคมนั้นดำเนินการเลือกตนเองเพื่อนแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกก็ได้ กรรมการที่ได้รับเลือกเข้ามาแทนให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา ๑๐ ให้สภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายแผนหลักและแนวทางปฏิบัติต่อรัฐบาลเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

(๒) ประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลืออุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของเอกชน

(๓) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลักตลอดจนแนวทางปฏิบัติตาม (๑) และ (๒)

(๔) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อรัฐบาลในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์หรือกฎหมายอื่นที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕

(๖) แต่งตั้งนายทะเบียน

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๒

(๘) แต่งตั้งคณะผู้บริหารกองทุนสวัสดิการสภาภาพยนตร์ตามมาตรา ๔๓

(๙) เสนอนโยบายการสร้างบุคลากร รวมถึงส่งเสริมการศึกษาด้านภาพยนตร์โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาการภาพยนตร์

(๑๐) ออกข้อบังคับสภาว่าด้วย

(ก) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกสมาชิก

(ข) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำภาพยนตร์ไทย

(ค) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเป็นผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์

(ง) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียนและการเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบ

กิจการโรงภาพยนตร์ตามมาตรา ๓๐ และผู้ประกอบกิจการให้เข้าหรือจำหน่ายภาพยนตร์ มาตรา ๓๑

(จ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดประเภทภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์

(ฉ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และลักษณะ

เครื่องหมายการอนุญาตสำหรับการนำภาพยนตร์ สื่อโฆษณาภาพยนตร์ออกฉาย และการส่งภาพยนตร์ สื่อโฆษณาภาพยนตร์นั้นๆ ออกไปนอกราชอาณาจักร

(ช) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการฉาย ให้เข้า หรือจำหน่ายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๔

(๕)

(ซ) ค่าตอบแทนในการพิจารณากำหนดประเภทภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์เพื่อนำออกฉาย

และเผยแพร่

(ฅ) อัตราค่าธรรมเนียมในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ การจดทะเบียนผู้ประกอบกิจการฉาย

ภาพยนตร์ และขอรับใบอนุญาตส่งภาพยนตร์ออกไปนอกราชอาณาจักร

(ญ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพในอาชีพเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอัน

จะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ฎ) การอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายอื่น

(๑๑) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อสาธารณชน

(๑๒) จัดตั้งเงินกองทุนสวัสดิการสภาภาพยนตร์

(๑๓) เผยแพร่และส่งเสริมภาพยนตร์ไทย โดยการจัดเทศกาลภาพยนตร์และสนับสนุนการนำภาพยนตร์ไทยไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ

มาตรา ๑๑ ให้สภามีประธานสภาหนึ่งคนและรองประธานสภาอีกไม่เกินสามคน

ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้กรรมการซึ่งมาจากการเลือกครบตามจำนวนที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ แล้ว ให้กรรมการดังกล่าวประชุมเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานสภาหนึ่งคน รองประธานสภาไม่เกินสามคน เพื่อทำหน้าที่เป็นรองประธานสภาเรียงลำดับตามจำนวนรองประธานสภาที่จะพึงมี และเป็นเลขานุการสภาหนึ่งคน รวมทั้งแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๑๒ ประธานสภาใช้อำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการประชุมและมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการประชุม

(๒) ควบคุมและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามข้อบังคับและมติของสภา

(๓) เป็นผู้แทนสภาในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

มาตรา ๑๓ การประชุมสภาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภา และถ้ารองประธานสภาคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนถัดไปปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภา ตามลำดับ

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ สภามีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่สภามอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

มาตรา ๑๕ ให้มีสำนักงานสภาภาพยนตร์ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของสภาภาพยนตร์ และคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้ประกอบไปด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกหกคน ซึ่งสภาแต่งตั้ง
ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการหนึ่งคนเป็นเลขานุการ

มาตรา ๑๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ เว้นแต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกิจการภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม การสื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์ หรือนิเทศศาสตร์

(๒) เคยเป็นหรือเป็นผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับกิจการภาพยนตร์ติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เคยทำงานหรือทำงานในองค์กรเอกชนหรือองค์กรของรัฐที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกิจการภาพยนตร์เพื่อสาธารณประโยชน์ เพื่อเด็กและสตรี เพื่อศิลปวัฒนธรรม หรือเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๘ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๔) สภามีมติให้ออกเพราะเหตุบกพร่องอย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต

มาตรา ๒๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภาดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน สภาจะไม่แต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

(๒) อนุญาตการนำสื่อโฆษณาออกโฆษณาในราชอาณาจักร

(๓) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อสภา โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับ จำนวนภาพยนตร์ที่เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ ผลการพิจารณา พร้อมทั้งเหตุผล ข้อมูลการร้องเรียนจากสาธารณชน และวิธีการแก้ไข วิสัยทัศน์ของคณะกรรมการทุกชุด ในแผนการทำงานปีถัดไป และให้เปิดเผยรายงานดังกล่าวต่อสาธารณะด้วย

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

หมวด ๓

การประกอบกิจการภาพยนตร์

มาตรา ๒๓ ผู้ใดประสงค์จะสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมด้วยบทภาพยนตร์ คำโครง และเรื่องย่อของภาพยนตร์ที่จะสร้างต่อสำนักงานสภาภาพยนตร์ และต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ผู้รับอนุญาตต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์และคำโครงตลอดจนเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาต โดยคำนึงถึงฉากที่ถ่ายทำบทรชน และสถานที่ถ่ายทำเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของสภา โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรดังต่อไปนี้ ไม่ต้องขออนุญาต

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อคู่เป็นการส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรและสื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่จะนำออกใช้โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ต้องผ่านการตรวจพิจารณาจากคณะกรรมการก่อน

การกำหนดประเภทภาพยนตร์ หมายเลขรหัส และลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตที่ประทับหรือประกอบหรือติดกับภาพยนตร์หรือสื่อโฆษณาภาพยนตร์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๒๖ ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการกำหนดว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- (๒) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๓) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- (๔) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
- (๕) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบปีดู

(๖) ภาพยนตร์ที่มีลักษณะพิเศษ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๒๗ การฉายภาพยนตร์ในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณา

(๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือรวมทั้งสิ่งโฆษณาข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย

(๒) ภาพยนตร์ที่ทำขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัว โดยมีค่าใช้จ่ายธุรกิจการค้า

(๓) ภาพยนตร์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้น เพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

(๔) ภาพยนตร์หรือสิ่งโฆษณาเพื่อการศึกษาหรือเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนของสถานศึกษา

(๕) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศ ภายใต้การส่งเสริมของสภา

(๖) ภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์และผ่านการตรวจพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว

(๗) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

ภาพยนตร์ตาม (๒) (๔) และ (๗) (๘) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๘ ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) และสื่อโฆษณาภาพยนตร์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) สามารถนำออกฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรได้ภายใต้เงื่อนไขที่สภากำหนดเท่านั้น และให้ฉายทางโทรทัศน์ได้ในระหว่างเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

มาตรา ๒๙ ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖) จะนำออกฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรได้เฉพาะโรงภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ และสถานที่เฉพาะตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาเท่านั้น

ผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์ที่จะนำภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖) ออกฉายได้ ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเป็นกรณีพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการกำหนดประเภทภาพยนตร์และคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ให้แล้วเสร็จภายในเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่รับคำขอ

มาตรา ๓๑ การได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ทำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตพ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่งหรือทางอาญาอันเกิดจากการฉายภาพยนตร์นั้น

การอนุญาตให้นำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ไม่คุ้มครองผู้รับอนุญาตให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่ง ทางอาญา หรือจากการกระทำที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอื่นอันเกิดจากการฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายภาพยนตร์

มาตรา ๓๒ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขลงบนภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๖

ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเห็นสมควรอาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออัดหรือบันทึกคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต รวมทั้งประเภทของภาพยนตร์ไว้บนภาพยนตร์และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์นั้นด้วยก็ได้

การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์ หรือคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้วให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

มาตรา ๓๓ ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด

ให้นายทะเบียนกลางส่งสำเนาภาพยนตร์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ในการตรวจสอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อเก็บรักษาไว้

เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา สำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูปของวัสดุใดก็ได้

มาตรา ๓๔ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับการใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับโรงภาพยนตร์แต่ละโรง ยกเว้นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔ ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร

การขอและการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๓๕ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภา

มาตรา ๓๖ ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมาย

อาญา

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๕

(๖) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๗ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าว แล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในข้อบังคับของสภา

มาตรา ๓๘ ภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจ พิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์และ หมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๓

มาตรา ๓๙ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ แจ้งประเภทของภาพยนตร์ที่นำออกฉายแต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโรงภาพยนตร์

ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ยินยอมหรือปล่อยให้ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๒๖ (๕) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ในระหว่างที่ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๐ ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ ให้เช่า หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๕) ให้แก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๑ การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถดูได้ ต้องเป็นภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภท ตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๔)

หมวด ๔

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีการสร้างภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ สถานที่ประกอบกิจการให้เช่า หรือจำหน่าย ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อ ตรวจสอบภาพยนตร์ สื่อโฆษณา หรือการกระทำใดที่อาจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจ ค้น आयัด หรือยึดภาพยนตร์ หรือสื่อโฆษณาในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๓) สั่งห้ามการฉาย ให้เช่า หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕

(๕) สั่งให้หยุดการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์สื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๕

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) หรือทำการค้นตาม (๒) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การค้นตาม (๒) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซักถามจะเอาหมายค้นมาได้หลักฐานดังกล่าวจะถูกภัยภัย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น आयัด หรือยึดหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๔๓ ภาพยนตร์หรือสื่อโฆษณาที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๔๒ (๒) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือกระทรวงวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๒ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วยประธานสภาภาพยนตร์แห่งชาติเป็นประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกินสี่คน

เจ้าของภาพยนตร์หรือผู้ยื่นคำขอให้คณะกรรมการกำหนดประเภทภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ อาจอุทธรณ์ผลการพิจารณาภาพยนตร์ หรือผลการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษของคณะกรรมการต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์และคณะกรรมการแล้วแต่กรณีทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๖

กองทุนสวัสดิการสภาพายยนตร์

มาตรา ๔๗ ให้จัดตั้ง “กองทุนสวัสดิการสภาพายยนตร์” ขึ้นในสภา เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการส่งเสริมการประกอบอาชีพเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมสภาพายยนตร์ตามนโยบายของสภา

ให้มีคณะผู้บริหารกองทุนประกอบด้วย ประธานกองทุนหนึ่งคน และผู้บริหารกองทุนอีกไม่เกินหกคนซึ่งสภาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

การใช้จ่ายเงินของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภา

มาตรา ๔๘ ให้กองทุนมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) เงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ดอกเบี้ยและผลประโยชน์อื่นๆ ของกองทุน

หมวด ๗

การกำกับดูแล

มาตรา ๔๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาและการประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพเกี่ยวกับกิจการสภาพายยนตร์
- (๒) สั่งเป็นหนังสือให้ประธานสภาหรือสมาชิกชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสภาก็ได้
- (๓) สั่งเป็นหนังสือให้สภาระงับหรือแก้ไขการกระทำใดๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับสภา

มาตรา ๕๐ เมื่อปรากฏว่าสภาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๙ หรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าประธานสภาหรือสมาชิกคนหนึ่งคนใดกระทำการอันขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับของสภา หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภา ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ประธานสภาหรือสมาชิกคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ประกอบอาชีพในสมาคมแต่ละสาขาอาชีพที่เกี่ยวกับกิจการสภาพายยนตร์ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบทำการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวนสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑ ในกรณีรัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้สมาชิกทั้งหมดของสภาพ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๗ เท่ากับจำนวนสมาชิกที่จะมีได้ตามมาตรา ๖ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนสมาชิกที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้สมาชิกพ้นจากตำแหน่ง

ให้สมาชิกชั่วคราวตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเพื่อให้มีการเลือกสมาชิกใหม่ตามมาตรา ๖ และดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งสมาชิกชั่วคราว

เมื่อสมาชิกใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้สมาชิกชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑

โทษทางปกครอง

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ผู้ใดดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองตามที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๕๒ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๕๒ และจงใจหรือเจตนากระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับทางปกครองซ้ำอีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๕๒ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ส่วนที่ ๒ โทษอาญา

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ วรรคสอง มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามส่วนนี้ ให้สภามีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้สภามีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังสภาหรือผู้ซึ่งสภามอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๓ ให้นำความในมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นิติบุคคลต้องรับโทษอาญาตามส่วนนี้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ เสนอรายชื่อผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับภาพยนตร์ ซึ่ง

มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ต่อร์ฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดำเนินการให้มีการเลือกผู้ซึ่งจะเป็นกรรมการตามมาตรา ๖ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งดังกล่าวดำเนินการให้มีการเลือกให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๕ ให้สภาดำเนินการออกข้อบังคับตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภา ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยปฏิบัติหน้าที่แทนสภาไปพลางก่อน

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการไปพลางก่อน ภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๖๘ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๖๙ ผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๗๐ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการประกาศใช้ข้อบังคับของสภา

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้สภารายงานเหตุผลต่อรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี